

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 7. septembra 2015. godine
Ref.br.: RK 841/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI31/15

Podnosilac

Tomislav Ilić

**Ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova, Ka. br. 2/III/ 2015,
od 4. februara 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Tomislav Ilić (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa boravištem u Nišu, Republika Srbija.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje Apelacionog suda Kosova, Ka. br. 2/III/2015, od 4. februara 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti rešenja [Ka. br. 2/III/ 2015] Apelacionog suda Kosova od 4. februara 2015. godine.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosova br. 03/L-121, (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 11. marta 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 21. aprila 2015. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI31/15, imenovao sudiju Robert Carolan za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI31/15, imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Ivan Čukalović (predsedavajući), Enver Hasani i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 21. maja 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca i Apelacioni sud o registraciji zahteva. Ujedno je tražio od Apelacionog suda dodatne informacije vezane za navode podnosioca da mu rešenje Apelacionog suda od 4. februara 2015. godine nije nikada fizički uručeno.
8. Dana 28. maja 2015. godine, Apelacioni sud je odgovorio na zahtev Suda.
9. Dana 1 jula 2015. godine, odlukom GJR. KI31/15, predsednica Suda je imenovala sudiju Altay Suroy za člana Veća za razmatranje umesto sudije Enver Hasani, kome je dana 26. juna 2015. godine istekao mandat u Ustavnom sudu.
10. Dana 7. jula 2015. godine, nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 17. septembra 2012. godine, službenici Carine Kosova su na graničnom prelazu podnosiocu oduzeli određeni iznos novčanih sredstava u iznosu koji bi shodno članu 29. Zakona Br. 03/L-196 o sprečavanju pranja novca i finansiranju terorizma morao biti prijavljen nadležnoj carinskoj službi prilikom ulaska ili izlaska sa teritorije Kosova.

12. Dana 25. juna 2014. godine, Osnovni sud u Prištini-Odeljenje u Podujevu doneo je rešenje [Reg. br. 10118/12-2] kojim je podnosioca proglasio odgovornim za izvršenje prekršaja iz člana 29.4. Zakona o sprečavanju pranja novca i finansiranja terorizma. U zaključku rešenja stoji: „*Nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Apelacionom sudu u roku od 8 (osam) dana od dana uručenja rešenja.*“
13. Dana 18. jula 2014. godine, podnosilac je preko svog pravnog zastupnika g. Ž.J. podneo žalbu Apelacionom sudu na rešenje [Reg. br. 10118/12-2] Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja u Podujevu od 25. juna 2014. godine.
14. Dana 5. avgusta 2014. godine, Apelacioni sud je doneo rešenje [PO. br. 713/2014] kojim je žalbu pravnog zastupnika podnosioca, g. Ž. J., odbacio kao neblagovremenu, shodno članu 216. Zakona o prekršajima (u daljem tekstu: ZP).
15. Dana 1. decembra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Apelacionom sudu u kome je zahtevao ponovno preispitivanje odluke Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja u Podujevu od 25. juna 2014. godine i rešenja Apelacionog suda od 5. avgusta 2014. godine.
16. Dana 4. februara 2015. godine, Apelacioni sud je doneo rešenje [KA. br. 2/III/2015] kojim je zahtev za vanrednim razmatranjem pravosnažnog rešenja odbacio kao van roka, uz obrazloženje: „*Prema odredbi člana 237 ZP, predviđeno je da se zahtev za ponovnim razmatranjem pravosnažnog rešenja može uložiti u roku od 15 dana od dana kada rešenje postane pravosnažno, pošto je podnosilac preko pravnog zastupnika rešenje primio 16. avgusta 2014 god., što se dokazuje preko poštanske knjige dostave, a zahtev za ponovnim razmatranjem rešenja preko pošte uputio 01.decembra 2014 god., što znači da je zahtev za ponovnim razmatranjem pravosnažnog rešenja podnet nakon predviđenog roka, te iz toga je isti i odbačen.*“

Relevantan zakon

17. Zakon Br. 03/L-196 o sprečavanju pranja novca i finansiranju terorizma

Član 29. Promet novčanih sredstava unutar i van Kosova-obavezno izjavljivanje

“1. Svako lice koje ulazi ili izlazi sa Kosova i nosi novčana sredstva u iznosu koji prelazi deset hiljada (10.000) evra ili više treba da prijavi pismeno iznos i novčanih sredstava i njihov izvor u formi koju određuju Kosovske carine, kod ovlašćenog carinskog službenika i ako zahteva službenik on mora da prijavi ta noćana sredstva [....]”

Navodi podnosioca

18. Podnosilac zahteva navodi da u redovnom postupku nije mogao da ispituje svedoke, da mu sudovi nisu dostavili rešenja kao i da nije mogao da ulaže žalbe.

19. Podnosilac od Suda traži da ukine rešenje [Reg. br. 101 18/12-2] Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja u Podujevu od 25. juna 2014. godine i rešenje [PO. br. 713/2014] Apelacionog suda od 5. avgusta 2014. godine, ili da odluke preinači i postupak obustavi, te da podnosioca oslobodi odgovornosti.

Prihvatljivost zahteva

20. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši žalbu podnosioca, treba da ispita da li je on ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

21. U tom smislu, član 113. stav 7. Ustava propisuje:

„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

22. Takođe član 48. Zakona, propisuje:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

23. U ovom slučaju, Sud se poziva na pravilo 36 (1) (d) i (2) (d) Poslovnika o radu, koje predviđa:

„(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sudu proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju“.

24. Sud primećuje da je podnosilac svoju ustavnu žalbu izgradio na navodima da mu je u redovnom postupku onemogućeno da preuzima zakonom predviđene radnje što je, navodno, prouzrokovalo povredu člana 30 [Prava Optuženog], člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], člana 32 [Pravo na Pravno Sredstvo], člana 46 [Zaštita Imovine] i člana 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava.
25. Sud je analizirajući spise predmeta koje je dostavio Apelacioni sud 28. maja 2015. godine utvrdio da je podnosilac dana 19. septembra 2012. godine ovlastio pravnog zastupnika, koji je shodno punomoćju bio ovlašćen da preuzima sve zakonom dopuštene procesne radnje, i da u roku predviđenim zakonom ulaže propisane pravne lekove.
26. Shodno tome Sud dalje primećuje, da je na osnovu dostavnice Nr. 10118/12-2 rešenje Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja u Podujevu od 25. juna 2014. godine uručeno pravnom zastupniku podnosioca 9. jula 2014. godine, dok je

shodno dostavnici Nr. 10118/12-2, rešenje Apelacionog suda Kosova od 4. februara 2015. godine uručeno pravnom zastupniku podnosioca 30. marta 2015. godine.

27. Što se tiče ocena ustavnosti rešenja [Ka. br. 2/III/ 2015] Apelacionog suda Kosova od 4. februara 2015. godine, Sud smatra da se u postupku pred Apelacionim sudom odlučivalo o postojanju zakonskih uslova za podnošenje zahteva za vanrednim preispitivanjem pravosnažne odluke, a ne o rešavanju o suštini spora, odnosno o meritornom odlučivanju po zahtevu podnosioca.
28. Po oceni Suda, Apelacioni sud je svoje rešenje [KA. br. 2/III/2015] kojim je odbio zahtev za vanrednim preispitivanjem pravosnažne odluke od 4. februara 2015. godine utemeljio na relevantnoj zakonskoj odredbi člana 237. ZP koja predviđa:

„Zahtev za vanrednim preispitivanjem pravosnažne odluke podnosi se u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti. Zahtev za vanrednim preispitivanjem pravosnažne odluke podnosi se u pismenoj formi višem sudu za prekršaje.“

29. Shodno tome, i u ovom slučaju ne postoji ništa što bi ukazivalo da je podnosilac blagovremeno pred redovnim sudovima osporio proizvoljnu primenu procesnog zakona na štetu podnosioca.
30. Sud, u nastavku, ponavlja da nije njegova dužnost prema Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi i slučaj: KI70/11 podnosilac zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
31. Kao rezime, Sud nalazi da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove prihvatljivosti, obzirom da podnosilac zahteva nije dokazao da osporena odluka krši njegova prava garantovana Ustavom ili EKLJP.
32. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) (d) i (2) (d) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa pravilima 36 (1) (d) i (2) (d) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 6. jula 2015. godine jednoglasno je

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stav 4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi